

אוד עליון

לעילוי נשמת הצדקת שרה ברכה בת שרה בן פורת ז"ל

טבת תשע"ח | שנה שמינית גיליון מס' 99

www.yahadoot.net • mhbp52@gmail.com • 054-848 6661

לעילוי נשמת נפתלי בן שמעה ברזילי | שמואל משה בן אסתר טוטיאן | משה בן שרה בן-פורת. ת.נ.צ.ב.ה.

מרן הגאון הרב אהרן יהודה לייב שטיינמן זצוק"ל

שד וגדול נפל בישדאל! אוי לו לדוד שאבד מנהיגו, אוי לה לספינה שאבד קברניטה! ניתן לכתוב ספרים שלמים על מרן הגאון הגדול, הצדיק רבי אהרן יהודה לייב שטיינמן זצ"ל, על צניעותו ועל סגפנותו, על גדלותו בתורה ועל מידותיו היקרות וכו'. מחוסר מקום נסתפק במספר עובדות קטנות:

אליי מגלי צה"ל שהולכים להתגולל עלינו שאנו גזענים, רצתי לבית של הראש ישיבה שהורה לי: 'שווייג. זאג גאר נישט' (-תשתוק). אמרתי: 'אבל מכפישים אותנו לשווא'. והוא ענה: 'שיכפישו. מוטב שיכפישו ואנו לא נכפיש'.

סיפורי מופת על מרן זצ"ל

לפני כמה שנים הגיע יהודי קשיש משוויץ לביתי וביקש להיכנס. זה כבר היה אחרי שעות הקבלה, ולכן נאמר לו שלא יוכל לדבר עם הרב. אבל הוא אמר שאין לו כל כוונה להפריע, רק לראות אותו וללכת. 'למה כל כך חשוב לך רק לראותו?', הוא נשאל, וענה: 'בתקופת השואה הלכתי בשעת לילה מאוחרת בציריך, ברחוב הסמוך לבניין הישיבה, וראיתי שבוקע ממנה אור קטן. כשוויצרי יקה, שהכול אצלו מסודר, הייתי בטוח שאין שם איש, ונכנסתי לבית המדרש כדי לכבות את האור. להפתעתי ראיתי שם בחור נמוך קומה, עומד שם לבדו ולומד במתיקות מיוחדת. לא יכולתי להתאפק, ניגשתי אל הבחור ושאלתי אותו: 'מה אתה רוצה להיות כשתהיה גדול?'. הייתי בטוח שהוא יענה לי, שהוא רוצה להיות רב או ראש ישיבה גדול, אבל הוא השיבני: 'אני רוצה להיות מרכבה לשכינה' (ע' בסוף ספר 'מסילת ישרים'). הערתי מאוד את הדברים והלכתי משם. לפני כמה זמן שמעתי, שהבחור הנמוך ההוא אכן גדל ונהיה לאחד מגדולי הדור. לכן באתי הנה, כדי לראות איך נראית מרכבה לשכינה'.

היה זה בשנה הראשונה לפטירתה של הרבנית ע"ה, כאשר בערב פסח פנה מרן למקורביו וביקש מהם, שיכינו עבורו מים מערב פסח לכל הפסח, כאחת הדעות המחמירות בהלכה. 'מה נשתנה?' תמיהו המקורבים, 'מדוע החליט מרן דווקא השנה להחמיר בחומרא זה, בשונה מן השנים שעברו?'. הסברו של מרן הותירם נפעמים. 'כל עוד הרבנית ע"ה הייתה חיה - לא היה מקום לחומרא זה, המכבידה עד

מאד על התנהלותה של עקרת הבית. עתה, שלדאבון לב נסתלקה מאיתנו, יש לכך מקום...'. 'כדאי וראוי מאד להחמיר', חתם מרן ראש הישיבה, 'אולם, בשום פנים ואופן לא על חשבון הזולת!'.
 "הייתי עד", סיפר ח"כ יעקב אשר, "למקרה בו אבי המשפחה נפטר, והשאר

אחריו 11 יתומים בלי אופק כלכלי. קופת העיר רצו לעשות קמפיין התרמה, להעמיד 'קרן' עבור היתומים, שבנוי על אנשים שתורמים בתשלומים למען אותם יתומים. הרב שטיינמן שמע, שסב המשפחה אדם נכבד, ויש חשש שהסבא יתבייש מהפרסום. ולכן הוא מינה חמש עשרה אנשים, שכל אחד מהם התחייב לגייס בשקט את אותו סכום שהיה מגיע מפרסום קמפיין בציבור. רגישות כה מיוחדת של אדם גדול שהסתפק במועט שבמועט, הרגישות כלפי אחרים תישאר נר לרגלנו שלא נשכח את החלש ואת העני'.

קטעים נבחרים מהצוואה המטלטלת של מרן זצ"ל

אבקש מאד לא להספידני, לא בפני ולא שלא בפני. **לא לכתוב** שום מאמר עלי בעיתונים. **מספיק** שיהיו רק עשרה אנשים בהלוויה. **מקומי** בבית החיים בין אנשים פשוטים. **המצבה** תהיה הכי זולה ופשוטה. **אבקש** לא להזכירני בשם צדיק או ירא שמים, כדי שלא אתבזה על ידי זה בעולם האמת. **אבקש מאד** מחילה מכל מי שפגעתי בכבודו, וכן מי שאני חייב לו כסף ולא ידוע. **היות** והרבה טועים בי, לכן מצדי אני מייעץ שלא לקבוע ילדים על שמי.

בראש ובראשונה רצינו להעלות על נס את הנקודה העיקרית במנהיגותו של מרן זצ"ל: מרן זצ"ל היה איש של שלום פשוטו כמשמעו. עליו ראוי לומר: 'הוא מתלמידיו של אהרן [שטיינמן], אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה'. הרב שטיינמן זצ"ל יזכר כמנהיג שאיחד בין הקהילות החרדיות בארץ ובעולם. חסל סדר מלחמות ליטאים-חסידיים, אשכנזים-ספרדים. הוא דאג לפיוס הגדול עם חב"ד והספרדים, תלמידי מורנו ורבנו, מרן הגאון הרב עובדיה יוסף זצ"ל. כפי שציין מרן הראשון זצ"ל, הגאון הרב יצחק יוסף שליט"א: 'בזכות הנהגתו הייחודית, נמנע לאורך השנים פילוג עם עולם התורה והציבור הספרדי. הציבור הספרדי כולו חב לו הכרת הטוב רוחנית'.

בזכות ה'אוהב שלום' שלו התקיים בו גם הסיפא: 'ומקרבן לתורה'. שכן אין לך גורם להרחקת הציבור המסורתי והחילוני מהתקרבות לתורה כמו 'מלחמות החרדים'. כמו כן, אחד הגורמים לנערים לנשור מהדרך זהו המלחמות בין הרבנים והמגזרים השונים.

רק לא לעשות מחלוקת!

את הסיפור המפעים הבא, הממחיש את הדברים הנ"ל, מספר בנימין ליפקין, העורך הראשי של עיתון 'המבשר': לפני יותר משלוש שנים סיפר לי בני, כתב בכיר בעיתון 'יתד נאמן', כי בתחקיר שעשה גילה שכמה ממוסדות חב"ד - הם הראשונים שמצטרפים לרשת החינוך ה'ממלכתית-חרדית'. הוא ביקש ממני לנסות לדבר עמם, ולהסביר להם את משמעות הדבר. אמרתי שאבדוק. כעבור ימים אחדים חזר אליי בני - ואני אומר לו: 'שמע, דברתי איתם, ונוכחתי לדעת שאין לי השפעה עליהם'. הוא אמר לי: 'שיהיה לך ברור, אני עומד לפרסם זאת ולתקוף אותם. לא יתכן שהם ישרו את הטאבו החרדי'.

חולפים ימים אחדים. מהדורת יום שלישי של 'יתד נאמן' מופיעה, ובמרכזה התחקיר המדובר. לנגד עיניי המופתעות, הכותרת היא: 'מוסדות בעלי זהות מגדרית היו היחידים שהסכימו להיכלל ברשת החינוך הממלכתית שמקים פירון'. בכל הכתבה חזר על עצמו המינוח הזה, והשם חב"ד לא הופיע.

חולפות שעות. 9 בבוקר. רזי ברקאי פותח את תכניתו בתחנת הרדיו 'גלי צה"ל' עם סנסציה שמביא הכתב לענייני חרדים: 'הגזענות של העיתון הליטאי 'יתד נאמן' הגיעה לשיא חדש - הם תוקפים את המוסדות הספרדים. לא יכולים לכתוב ספרדים אז כותבים זהות מגדרית'. לשידור עולה מומחה שמסביר את השנאה התהומית המסורתית של הליטאים לספרדים. ויתד נאמן? 'במערכת העיתון מסרבים להגיב'.

אני מרים טלפון לבני ואומר לו: 'מה הסיפור פה?', והוא מספר לי: 'כשהכתבה הייתה מוכנה, עליתי לרב שטיינמן. הוא ישב וקרא בעיון ואז ביקש עט. ישב ומחק כל פעם שהופיעה המילה חב"ד. אני רואה את זה ועיניי כלות - ואני צועק: 'הראש ישיבה! אין כתבה!'. והוא עונה לי בשלוות נפש: 'אז שלא יהיה כתבה, וגם לא יהיה מחלוקת!'.

'שאלתי שוב: 'ומה עם חובת מחאה?', והראש ישיבה ענה: 'אז תמצא הגדרה אחרת. אבל בלי לנקוב בשם. שרק מנהלי המוסדות שעליהם אתה כותב יבינו, בלי שאף אחד יבין שזה חב"ד'. כמצווה ועושה כך עשיתי. ב-8 בבוקר, כשפנו

סגולות לעבור את משברי החיים ביישוב הדעת

מאת מרן הגאון, פאר הדור והדרו, הרב מאיר מאזוז שליט"א

ומעשה שהיה בישיבתנו בשנת התש"ן, שבחור אחד חלה בצהבת, ונשאר מהכבד שלו 2 אחוזים, שאין לו סיכוי להירפא, והטיסו אותו לצרפת לעשות לו השתלת-כבד, אולי יש תקווה. והתלמידים קראו תהילים לרפואתו, והעתירו אל אלוהים בחוזקה. ונרפא בנסי נסים בלי השתלה כלל, וחזר לאיתנו ב"ה, נגד כל ההיסטוריה הרפואית, שצריך להישאר לפחות 25% מהכבד. אך הקב"ה לקח 98 אחוזים שהלכו מהכבד, והפך אותם בגימטריא "לחיים" ולא למוות. והסיפור ידוע ומפורסם בישיבה. (הבאנו את הסיפור באריכות בגיליון מס' 84).

ב) בטחון. ללמוד שער הביטחון בספר "חובות הלבבות", שאין ספר מוסר כמוהו, לדעתי, הממחיש את קרבת האלוקים לאדם, כאילו הוא אתך ממש. וכן תמיד הייתי נזכר בשירי חכמי ספרד המלאים אמונה ובטחון. ובפרט שורות אלו לבן גבירול זצ"ל (בשירו המתחיל: שנותניו ספו בדלות ובקלות). וזה לשונו: **"הן כל אלה, אם משלו ב' / ממך, אלוהי, לא נואש לבי / יען כי אתה אלוהי אבי / תשוב תרחם ותרפא כאבי. / שכחוני ישועות, צרות הבאות / ה', עד מתי קץ הפלאות?"**

ג) לימוד. הוא לימוד התורה. בשכבי על ערש דווי בבית לוינשטיין (התשל"ד), הביאו לי שו"ת יביע אומר חלק ב', [שחיבר מרן הגאון רבנו עובדיה יוסף זצ"ל], והגיתי בו בחיבה רבה, כי דבריו מתוקים כמו מן ("עבדיה" בגימטריא "מן" עם הכולל). מה המן היה נבלע באיברים אף יביע אומר נבלע באיברים, שאינך צריך לפתוח שום ספר, הכל מוגש לפניך בשפה ברורה ומדויקת בלי קיצורים ובלי וכו' וכו'. ואחרי סיכום דעות ראשונים ואחרונים, וצירופי ספק ספיקא וכללי ההלכה, הרי המסקנא עולה וברורה מאליה. והגאון הנ"ל בירכני פעם אחת בתל-השומר, ואמר לי "יש לך זכות אבות". וזכות זו העמדתני ארבעים שנה, שעם כל הייסורים שבלבי אני מעודד ומברך אנשים לפי בקשתם, ואינם מרגישים מסבלי כלום. (וחזן אחד בניו-יורק לפני שנתיים אמר לי שהוא חי בנס. אמרתי לו: גם אני חי בנס. אמר לי למה? אמרתי לו: "נס ר"ת נאמן" ס"ט...).

העולם הזה הבל וריק

וצריך לקבל את הכל באהבה. אני עברתי בעוונותיי הרבה צרות בחיים עד שכבר למדתי להתגבר על הדיכאון. ולפעמים באים אלי אנשים שבורים, ואני אומר להם: "אתם יודעים מה שאני עברתי?" שואלים: "מה עברת?", אני אומר: "אבא שלי נרצח בתוניס", והם נבהלים. אז אני אומר להם: "יש עוד סיפור, נפילת מקומה שלישיית", והם נבהלים יותר. אני ממשיך: "אחר כך גם אשתי וכו'". ובכל זאת אני יכול ללמוד קצת ואני חי ב"ה. וככה אני לוקח אנשים שבורים ומעודד אותם.

אחד שאל: איך אפשר "לברך על הרעה בשמחה כשם שמברך על הטובה" (ברכות פ"ט מ"ה)? אבל הרמב"ם (בפח"מ שם) מסביר את זה, כי אדם יודע שכל הרעות והטובות הן רק זמניות והכל הולך ונעלם. ולכן אל תבזבז את הזמן שלך בשטויות והבלים, למה הוא פגע בך? למה אמר לי כך וכך? אוי ואבוי, מי הוא שאמר לך ככה? עפר ואפר, כמוך כמוהו, הכל דברים בטלים.

היה עני ונתתי לו צדקה. אדם לא יודע מה ערכן של הפרוטות האלה, כי הם מצילים ממוות! חזרתי הביתה ובני חיים שיהיה בריא (שהיה בגיל 6) צעק לי מהמרפסת: "אבא, גאולה מתה!". עליתי וראיתי את אשתי ממררת בבכי. אמרתי: "רגע, בא נעשה בינתיים 'פדיון נפש'".

נסעתי לב"ח "תל השומר" וראיתי שהיא בחיים. אמרו שיש לה קריש דם במח שחייבים להוציא אותו, אבל זה לא פשוט וצריך לחתום על זה. אני לא ידעתי אם לחתום, אז הלכתי לכמה אדמו"רים וגם לאדמו"ר "לב שמחה" מגור. נכנסתי אליו והוא לא אמר כלום, רק לקח תפוז ונתן לי. הוא היה נותן תפוזים. חזרתי

הרב הגאון ראובן אלבו שליט"א, חבר מועצת חכמי התורה, מספיד באזכרת השלושים לטאולה מאזוז ז"ל

לבית החולים, ואשתי אמרה לי שכבר חתמה כי זה היה דחוף, ועשו לה את הניתוח. אשתי סחטה את התפוז ונתנה לה לשתות, והנה היא פתחה את העיניים, ואמרה: "אמא, תביאי לי צבעים לצירי!". **"סבלנות" זה הסוד של החיים, לכן אל תמהר אלא תעשה בשכל. איך אומר הרב בעל ה"תניא"? "המה שליט על הלב בתולדותיו", כלומר, השכל שולט על הרגש בטבעו.**

פטירת הרבנית ע"ה

ואני עברתי מאז ניתוחים רבים, וגדול הניתוח האחרון ביום ז"ך שבט התשע"ג להחלפת מפרק-הברך בעצת ידיד, ע"י שני מומחים "שהבטיחו" שתוך שבוע ימים אחזור לאיתני, והכל נעשה ע"י מחשב וכו', ובעוונותיי הרבים לא נרפאתי עד היום. "לא קראתי למאהבי והמה רמוני". (ע"פ איכה א"ט).

וגם רעייתי אסתר נ"ע סבלה ממחלת קרוהן מרוב דאגות, ואח"כ מסרטן המעי הגס לא אליכם, ועברה ששה ניתוחים בארץ ובחו"ל, עד שנפטרה לבית עולמה בדמי ימיה ביום ט"ז בכסלו התשס"א (גימטריא אסתר המלכה) והיא בת 56 שנים. והילדים הי"ו עברו עוד מחלות וטיפולים שונים שלא כדרך הטבע עד שתשש כוחי.

3 עצות לעבור את הייסורים ביישוב הדעת

וידיד אחד שידע חלק קטן מהתלאות שעברתי (והרבה כתובים על לוח לבי, ייסורים שבצינעא וייסורים שבפרהסיא) אמר אלי: "לוי עבר בן-אדם אחר תלאות כאלה, היה מתאבד או לפחות משתגע". **אבל לי ב"ה יש שלוש סגולות ליישוב הדעת, והם ראשי תיבות תב"ל:**

א) תהלים. בשנת התשל"ד בשוכבי בביה"ח הייתי אומר בכל יום כמעט חצי תהלים, ושכני השוכב במיטה על ידי, מר שמעון איתאח, היה קורא כל יום כל התהלים. ואכן הוא יצא בריא ושלם תהילות לאל יתברך. כי אין העולם יודעים שבתהלים אפשר גם להחיות מתים (וסימנך, תהלים ראשי תיבות יכול להחיות המת).

לצערנו הרב, בימים אלו, ימי "חבלי משיח", פוקדות את עם ישראל צרות רבות, צרות שונות ומשונות. והציבור צמא לדברי נחמה ומרגוע, ובעיקר, לקבל עצות וסגולות לצלוח את הייסורים ביישוב הדעת ובשמחה. לפניכם דברי מרן הגאון הרב מאיר מאזוז שליט"א בעניין, אשר סבל רבות בחייו כדלהלן, וקיבל ייסוריו באהבה, והרי "אין חכם כבעל הניסיון". (מתוך הפתיחה לספרו "אסף המזכיר", ניסן התשע"ד. בתוספת דברים מתוך ההספד בליל השבעה לבתו גאולה מאזוז ע"ה, עלון "בית נאמן" יוצא תשע"ח, גיליון מס' 89). **הדברים מובאים בלשונו של מרן שליט"א בעריכה קלה בלבד:**

הנפילה מקומה שלישיית

"מה יפו ומה נעמו דברי הרמב"ם בפתיחתו לאגרת תימן וזה לשונו: "אני קטון מקטני חכמי ספרד... ולא השגתי חכמת אבותי, כי ימים רעים וקשים פגעונו. עכ"ל. כמו כן אני אומר: אני קטן (יותר) מקטני חכמי ספרד, כי ימים רעים וקשים פגעונו, החל מרציחת אבי מורי הרה"ג מצליח מאזוז זצ"ל, ביום כ"א בטבת התשל"א בתוניס, ועד נפילתי מקומה שלישיית ביום ח' שבט התשל"ד.

ומעשה שהיה כך היה: בלילה, בחתונה של אחותי, באו אברכים ואמרו לי שהרב בן ציון אבא שאול ע"ה התקשה בקטע בשפתי כהן (י"ד ק"א), אז למדתי בדבר הזה כל הלילה, עד שכתבתי הסבר לזה. ולמחרת בבוקר הייתה סיבה שהוצרכתי להיכנס לבית, והבית היה סגור, כי מישהו לקח את המפתח וטס איתו, בטעות. אז באו אנשים ונתנו לי "עצה טובה" לעבור ממרפסת למרפסת. הלכתי וניסיתי את זה, וכל העייפות של הלילה התנפלה עלי, עד שנפלתי מקומה שלישיית.

וכשנפלתי לא איבדתי את ההכרה, רק לא נותרה בי נשימה, ולא יכולתי לדבר ולא לנשום. ופסוק אחד בניקודו ובטעמי צלצל במוחי כמחץ אלפי קרדומות: **"הָלוּא אֶתָּה מְקַדֵּם ה' אֶלְקֵי קִדְשִׁי לֹא נִמּוּת"** (חבקוק א"ב). ואת המילים "לא נמות" חזרתי במחשבתי כמה פעמים, עד שהגיע אמבולנס והזרימו לי חמצן ותחי נפשי. (אחר זמן מצאתי כי המילים "לא נמות" עולים בגימטריא רמ"מ עם התיבות - ראשי תיבות "רבי מאיר מאזוז").

המופת של ה"פני מנחם"

שכבתי שמונה חודשים בתל-השומר ובבית לוינשטיין, ויצאתי בתשרי התשל"ה על משענתי, אחרי שעברתי ניתוח מסוים. אבל כיון שרעייתי נ"ע הייתה בהריון בשנת התשל"ד, ושכבה לבדה בבית עם שני תינוקות, והשנה שנת מלחמת כיפור, נולדה לנו תינוקת (גאולה) מפוחדת, שלא יכלה ללכת ולדבר עד גיל ארבע וחמש שנים. ועברה הילדה כמה ייסורים וצרות כל ימי חייה. עד שנסתלקה לשמי מרומים לפני כחודש, בהיותה בת 43 ולא זכתה לראות בחופתה.

גאולה, בהיותה בת 7 (בסיון תשמ"ב) נדרסה ע"י אוטובוס. כי באה מונית לקחת אותה לבית הספר, ואותה לה הנהג לחכות על המדרכה, והיא הבינה לרדת לכביש, ופתאום הגיע אוטובוס ודרס אותה. כל מי שראה אותה אמר שהיא מתה. ובאה המשטרה ולקחה את הבגדים שלה מוכתמים בדם לאמא שלה, והתחילה לצעוק ולבכות, מה לעשות?! **אותו היום כשאמרתי "ויברך דוד" שמתי כמה פרוטות, ואח"כ**

ראובן גורן

ראובן גורן מצפת פגש פעמיים את מלאך המוות בחייו: אל מול עיניו הלכו לעולמן באופן טראגי אשתו הראשונה וגם השנייה. ואם לא די בכך, הרי שפעמיים בחייו הוא ניצל ממוות בטוח, בשעה שכדורי-מחבל שרקו מעל ראשו, ובשעה שממשית התנגשה חזיתית במכונית בה נסע. חשבתי שאפגוש אדם מדוכא, שבור ומסתגר. להפתעתי, פגשתי אדם שמח ופועלת. "עצבות - לפעמים כן. דיכאון - לעולם לא. לפעמים יש לי רגשות צער ועצבות, אבל אני משתלט על זה", אומר ראובן. מהו סוד הישרדותו של ראובן? לפניכם סיפור חיים המחייב את כולנו לראות אחרת את צרותינו הקטנות:

"כואב לי, תודה לך ה'"

"תודה לך ה', כואב לי!"

"אני מרגיש שאני פצוע. מסתבר שאחד הקליעים כן פגע בי, דם זרם ממני, ואני ממשיך לרוץ אחריהם לכיוון מטע זיתים. אישה אחת צעקה שיבואו לעזור להם. כשנכנסו למטע, אבא שבשמיים ריחם עלי, ועורר אותי להבין שזה הזמן לחזור. בכביש לא הייתה מכונית ישראלית אחת, ומוניות פשוט ברחו מהנשק שלי. לפתע ראיתי מכונית פרייבט של ערבי שניסה לעשות פרסה. ניגשתי אליו עם "עוזי" שלו, התיישבתי לידו, מקפיד לכוון את הקנה לראשו. הוא צעק: "תרחם עליי! יש לי אישה, ילדים". אמרתי לו: "סע לכיוון היציאה ולא יקרה לך דבר".

הערבי נסע כמו מטוס, ומהר מאד הם הגיעו לכניסה של היישוב "שבי שומרון". זה הרגע שראובן מרגיש שהפציעה מכאיבה לו מאד-מאד, אך הוא מצליח להתגבר על כאביו. כיצד? כעת הגיעה העת לחשוף את ה'קסם' עמו ישתמש ראובן פעמים רבות בימי חייו, כדי לשרוד את הכאב ואת התופת: "מאז שחזרתי בתשובה תמיד אמרתי: 'תודה ה', כואב לי! תודה לך ה', כואב לי!' עם כל הכאבים הודיתי לה' שניצלתי ושנאני חי!!". הקצין שעמד בשער היישוב היה בטוח שלא נפגעת רק בגוף אלא גם בראש... לאחר תשעה ימים הוא שוחרר מבית החולים.

מוות מול העיניים

עשר שנים סבלה אשתו של ראובן ממחלתה הקשה. כשהרגישה כי זהו יומה האחרון, היא קראה לבעלה האהוב והאובד ואמרה לו: "במשך 10 שנים אתה סועד אותי, מסייע לי, מטפל בי כל כך יפה, אני אסירת תודה לך על הכל, ואני אמליץ עליך בשמים... בקשה אחת אני מבקשת ממך! שתשב ותלמד תורה כל ימי חיך". ואכן באותו הלילה היא התמוטטה בחדר האמבטיה, כל הבית התמלא באנשי הצלה, אך כבר נגזרה הגזירה, ומול עיניו של ראובן השיבה אשת נעוריו את נשמתה לבוראה.

"היא הייתה צדיקה, כולה לב טוב, תפילות, מצוות ומעשים טובים, הסתלקה היישר לגן עדן. שנתיים התאבלתי עליה ולא הצלחתי לקיים את מה שביקשה, אבל אז הציעו לי אישה שהייתה כמו הנשמה התאומה של אשתי הראשונה... טובת לב, צדיקה, נשמה טובה, כולה מצוות וחסדים. הרגשתי כאילו אשתי שלחה אותה כדי שיהיה לי טוב אחרי כל השנים הקשות. החתונה התקיימה ברמת גן, בכולל של הרב דוד לוי המכונה "דָּדָה".

"דָּדָה" שווה סיפור בפני עצמו. בילדותו לקה במחלת הפוליו, שהותירה אותו משותק בגפיו. הוא חזר בתשובה בשנות בחרותו והתחתן עם רבקה, שהייתה נכה כמותו ובעלת תשובה. דָּדָה ורעייתו ידועים במקומם כאנשי חסד בכל רמ"ח אבריהם. ביתם היה פתוח לרווחה בסעודות שבת, וכולם זכו לאירוח כיד המלך, כאילו הם בני ביתם. הם גם עסקו בהחזרה בתשובה מטעם "קרן וולפסון".

"המשאית נכנסת בנו בכל הכוח"

"בעקבות החתונה, נקשרה נפשי בנפשו של דָּדָה, ומכיוון שרעיית הייתה חברה קרובה של רעייתו, הפכנו לחברים קרובים והתארחנו זה אצל זה. לפני כארבע שנים היינו בטבריה בנופש. דָּדָה נהג ברכב המותאם לצרכיו, בעל שני הגאים, הוא היה נכנס אליו עם עגלת הנכים, מקבע אותה וכך היה נוהג. זה היה נופש מקסים".

"רעייתי יצאה לקניות, ואני ישבתי ולמדתי. בשעה 12:30 התקשר דָּדָה וביקש: 'תצטרפו אלינו, אנחנו נוסעים לחורשת טל'. בצומת מגדל ישנו פיתול שמאלה, דָּדָה לקח את ההגה לשמאל, עבר את הפיתול וניסה להחזיר לימין, אך ההגה פשוט לא עבד. דָּדָה התאמץ, הרכב חותך למסלול השני ופתאום אני רואה משאית מולנו. אני מסתכל על דָּדָה הלחץ ומסתכל על המשאית. דָּדָה מנסה להזיז את ההגה ימינה ואינו מצליח, המשאית מתקרבת במהירות, ונהג

התאונה הקטלנית בצומת מגדל, בה נהרגה אשתו השנייה של ראובן גורן

חזרה בתשובה בארה"ב

ראובן גדל בעפולה להורים דתיים, האבא מרוסיה והאמא מאיראן (ראובן הוא הדוד של הרב דניאל זר מפרדס כץ). למד בבית ספר ממלכתי דתי, שירת בסירת גולני, ולחם בחרמון במלחמת יום הכיפורים. בגיל 21 התחתן ראובן עם אשתו הראשונה, ולפרנסתו הוא עבד כמציל. "לא שמרתי את כל המצוות, אבל תפילין תמיד הנחתי, תתפלל, בבודקה של המציל - הייתי סוגר את הדלת ומתפלל".

כעבור 20 שנה מנישואיו, ולאחר שכבר היו לו שני בנים ובת (כיום כולם שומרי תורה ומצוות), החליט ראובן לנסוע למיאמי שבארה"ב ולעשות ערימות של כסף. ההצלחה האירה לו פנים, הוא ניהל מסעדה מצליחה והרוויח יפה. אך דווקא אז שינה ראובן כיוון בחייו. "הלכתי להיות מיליונר וחזרתי מיליארדר, כי חזרתי בתשובה. מדוע חזרתי? פשוט, כי ראיתי את הריקנות שם. חיים ללא תוכן. באחד הימים, אשתי נסעה לבקר את הוריה בארגנטינה, ואני נשארתי עם הבת בארה"ב. פגשתי חבר ואמרתי לו: 'מה זה החיים האלו? רק מועדונים ובלויים, אין טעם לחיים...'. הוא הפנה אותי לבית חב"ד המקומי לשמוע שיעורי תורה. הלכתי לשיעור תורה כלשהו, אף שמעולם לא הייתה לי סבלנות לשבת דקה, ומאז נשביתי במתיקותה של התורה, ונשארתי בעולמה של תורה עד היום הזה".

כשחזרה אשתו מארגנטינה היא הייתה המומה מהשינוי שחל בחיי בעלה, אבל בעידוד הרב של בית חב"ד גם היא השתכנעה לחזור בתשובה שלימה, וללכת בעקבות בעלה. חצי שנה לאחר חזרתם בתשובה, אשתו של ראובן חלתה בסוכרת. היא עברה ניתוח מעקפים, והסוכרת הכתה בה עד שהפכה מרותקת לכיסא גלגלים. בתום שנתיים בהם שהו משפחת גורן בניכר, הם חזרו לארץ ישראל.

"הכדורים שרקו ליד הראש שלי"

"כשהגעתי לארץ, עבדתי בתור מנהל בריכה ביישוב "שבי שומרון". בדיוק אז החלה האינפליציה. במקביל לעבודתי בבריכה, הייתי גם נהג הסעות. את הרכב הייתי מתקן אצל הערבים, כמו כולם. באחד הימים השארתי את הרכב במוסך והלכתי לקנות ירקות. בינתיים נכנס איזה טיפוס לחנות, ישר חשדתי בו שהוא מחבל. הוא הביט בי ואני בו, פתחתי אותו בשיחה. הוא לא נראה ונשמע ידידותי בלשון המעטה. אבל לי היה תת מקלע "עוזי", ומה לעשות, מבטים אינם יכולים להרוג ו"עוזי" דווקא כן. אז הוא יצא".

"ברגע שהוא יצא החוצה, רצתי לכיוון הרכב. הוא חיכה לי עם חבר ליד הרכב, ובידיים של החבר היה רובה אם 16... הוא כיוון את הרובה לעברי, והחל לירות לעברי

מטווח של ארבע מטרים. התכופתי ורצתי לכיוון השני של הרכב, זחלתי לשם והכדורים שורקים ליד ומעל הראש שלי. אני רואה שהקליעים פוגעים בדלתות, מכים בלוח השעונים, אך בעזרתו יתברך מחמיצים אותי בזה אחר זה. נשאתי עיניים לאבא שבשמיים בבקשה: "בורא עולם! תעשה שיפסיקו את היריות...".

תפילתו של ראובן נענתה, והיריות פסקו. הוא ניצל את ההזדמנות ופתח עם הרגל את דלת הרכב, ונכנס שכוב פנימה. "היה שקט... הם חשבו שאני מחוסל, והם התקרבו כדי לעשות מה שנקרא 'וודא הריגה'. דרכתי את הנשק, וזינקתי עליהם בפתאומיות עם נשק שלוף. הם נבהלו מהפתעה והחלו לברוח. יצאתי מהרכב והתחלתי לרדוף אחריהם. כיוונתי לעברם את הנשק ולחצתי על ההדק, אך הנשק לא משמיע קול. אני שוב מוציא את המחסנית מהכיס תוך כדי ריצה, דורך את הנשק, מנסה לירות, וה"עוזי" לא יורה. ניסי ניסים היו לי. אם היה להם שכל, היו מבינים שהרובה שלי תקול ויורים בי, אבל הקב"ה סימא את עיניהם, ונתן להם לחשוב, שאני רק רוצה לקצר טווח ולירות בהם".

"מדוע רדפת אחריהם כשהם ברחו, היית צריך להתניע את הרכב ולברוח"

"מה פתאום לאפשר להם להימלט? אתה לא מכיר אותי, לא הייתי פחדן אף פעם בחיים שלי, ולכן לא עלה בכלל על דעתי לברוח...".

שהייתי שוכב בתל השומר ראיתי את הדמות של אשתי יהודית ככה בלבן, והיא אמרה לי: "למה אתה בוכה? אני בעולם האמת ואתה בעולם השקר... אני אתפלל עליך שתשב ותלמד". זה עודד אותי. החלטתי שאקדיש עצמי ללימוד תורה ולילדי היקרים. אשב ואלמד, והקב"ה יעזור לי".

המסר: להודות לה' על כל רגע!

"זה סיפור חיי. איבדתי שתי נשים טובות, צדיקות ומיוחדות, ועדיין אני מודה לבורא עולם על שבכלל נתן לי אותן. עברו 4 שנים מהתאונה, כשעצוב לי אני מתחזק בידיעה שהכל משמיי, ושכל מה שה' עושה - הכל לטובה, כי ה' לא עושה שום דבר רע..."

"המסר מהסיפור שלי לאנשים הוא: כאשר שכבתי ירוי, שותת דם, אפוף בכאבים בפתח היישוב שבי שומרון, צעקתי: "כואב לי, תודה ה'". שנים רבות לאחר מכן בצומת מגדל, כשכולי מרוסק, ומבין שרעייתי היקרה והצדיקה אינה בין החיים זעקתי: "כואב לי, תודה ה'". זה לא היה מתוך מחשבה, אלא מהרגשה פנימית. אם אני, אחרי כל מה שעברתי, מודה לקב"ה. לא רק עכשיו אלא גם בתוך שיא הכאבים והאסון. זו תביעה לכל אחד ואחד, שברוך ה' יש לו בן זוג וילדים בריאים, ופרנסה - גם אם בדוחק - עדיין צריך להודות לקב"ה על כל רגע ורגע."

"אני מאחל לכולם שלא ידעו כאב בחייהם, ודאי לא כפי שחוויתי בחיי, אבל קורא לכם: אחזו בחייכם והודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו! וגם אם בכל זאת תיתקלו בכאב קטן, תמיד תזכרו את הזעקה שלי: "כואב לי, תודה לך ה'". אם תאמרו כך ובאמת תתכוונו למה שאתם אומרים, ולא חס ושלום אחד בפה ואחד בלב, תרגישו כאילו לא קרה לכם דבר..."

המשאית - במקום להוריד את המהירות - מגביר, אולי חשב שיצליח להתחמק מאתנו. ניסיתי להסיט את ההגה הרגיל. הוא היה נעול. ואז הגיעה המכה... "חשתי את המשאית נכנסת בנו בכל הכוח, אולי איבדתי את ההכרה לשניות ספורות, אך ברגע שהתעוררתי הייתי בתוך הרכב המעוק, מרגיש כאבים עצומים, אבל חי. וכרגלי אני צועק: "תודה רבה ה'", זה מה שצעקתי באותו רגע: "כואב לי, תודה! תודה, כואב לי!". האמבולנס מגיע, מפנה אותי לבית החולים 'פוריה', שם נותנים לי זריקות מורפיום להרגעת הכאבים האיומים, וזה לא עוזר. אני בוכה ואומר בדמעות: "כואב לי, תודה לך ה' שניצלת". "כואב לי, תודה רבה לך ה' שלא היה יותר חזק". הובילו אותי לטיפול נמרץ ובדרך אמרו לי שדודה נהרגה במקום."

"היא נפטרה? - כן!"

"צלעותיי נשברו, הכתף התפרקה, הטחול שלי רוסק, רצועות הכתף נקרעו, דימום פנימי, כאבי תופת, אבל לבי חרד וקצת ידע מה עלה בגורל רעייתי... לאחר מספר שעות מגיע שוטר ואומר לי: "אפשר לשאול אותך האם אתה יודע מה שלום יהודית אשתך?". כשהוא שאל מיד הבנתי. "היא נפטרה?" שאלתי. "כן". הרגשתי שכל עולמי מתמוטט עלי. איוב, שעבר את כל הייסורים, אמר: "למה אלוהים?" והקב"ה ענה לו: "אני בראתי את העולם ואל תשאל שאלות". הרגשתי כמו איוב. לא שאלתי שאלות, אבל הרגשתי שעולמי חרב עלי."

"למחרת, ביום שישי, העבירו אותי לבי"ח תל השומר. היו לי קרישי דם שנעו לכיוון הלב, די באחד כזה כדי להוביל למוות. תודה לה' שאני חי. הגעתי לחדר טראומה, ובהמשך הסירו לי את הטחול בניתוח. הייתי כל הזמן בוכה, יום אחד

פדיון נפש על פי הקבלה

על ידי רב מקובל עם כוונות הרש"ש זצ"ל מומחל על ידי כל גדולי הרבנים והמקובלים לרפואה, לפרנסה, להצלחה, למציאת הזיווג, לזרע של קיימא, לשלום בית, וכו'

כל כספי הפדיון קודש להוצאת העלון
צמצלו 054-848-6661

אנו זקוקים לתרומות רבות!
ניתן להפקיד בבנק הדואר
מספר חשבון 8362846, עבור עמותת "אור עליון"

מרן, פאר הדור והדרו, שר התורה, הגאון הרב מאיר מאזוז שליט"א: הנני ממליץ בזה על עמותת "אור עליון" שעושים פעולות רבות לקירוב רחוקים ולטיפול בנזק נזר. ומדי חודש בחודשו מוציאים עלון "אור עליון", ומצאתי בו כמה דברים יקרים ונפלאים... מצוה רבה לעזור בידם כל אחד לפי כוח באונו ובחובו, ויהי נועם ה' עליכם, אכ"י."

המקובל האלוקי הרב בניהו שמואלי שליט"א, ראש ישיבת המקובלים "נחל שלום": מצווה גדולה מאד לעזור להם, וזכות הזאת תעמוד לכם בכל העניים וחיים טובים, אמן.

"לכבוד מערכת "אור עליון" אני אברך כולל. והיו לי כאבי בטן חזקים למעלה משנה, הרופאים לא מצאו את סיבת הכאבים, ושלחו אותי לעשות בדיקות, אולי יש לי גידול סרטני. פחדתי מאד שימצאו אצלי את המחלה, אבל גם פחדתי שאם לא ימצאו אצלי כלום, אז איך הרופאים יטפלו בכאבי הבטן שלי? עשיתי אצלכם פדיון נפש, וברוך השם הבדיקות יצאו נקיות, וגם כאבי הבטן חלפו להם. הבטחתי להתקשר ולבשר לכם על הישועה, ואני מקיים את הבטחתי. תזכו למצוות!"

ובספר אביר הרועים (ח"א עמ' 144 וחי' עמ' 372) כתב נכד מרן זצ"ל, שסיפרה לו אימו, שראתה כמה פעמים שיעץ אביה לשואלי שיעשו פדיון נפש, והיה שולחם לרבי יהודה מועלם שהיה בקי בעניין כראוי. ופעם כשנכדו חלה, שלח בקשה להג"ר יוסף עדס זצ"ל לעשות פדיון נפש עבורו.

כתב בספר "רבנו" (עמוד קלא): "באו לשאול את מורנו ורבנו, מרן הגאון הרב עובדיה יוסף זצ"ל, על אדם בעל עסקים מארה"ב שנסע לטקסס ונעלם, וביקשו שרבנו יתפלל עליו, ושאלו מה לעשות? ורבנו אמר שיעשו פדיון נפש. שישלחו כסף לגאון רבי מאיר מאזוז שיעשה לו פדיון נפש". ע"כ

סיפורי ישועות

פסיכולוגיה יהודית פסיכודרמה

כואבת? כועסת? מסתגרת במחשבות על מה שהיה או על מה שלא היה?

טיפול מלווה התחדשות לנשים, זוגות וילדים.

הפרעות אכילה, התמכרויות, פחדים, טראומה ואובדן

צמצלו: 053-3354470 (תמרה)

מטפלת מוסמכת בעלת המלצות רבות תוצאות מהירות

לעילוי נשמת **אלי ליאון בן זעירא** ת.ש.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת **אברהם מימוני ז"ל בן ר' יצחק ורומיה ז"ל** ת.ש.צ.ב.ה.

ההגרלה הגדולה של מוסדות "חכמת רחמים" בקניית 2 כרטיסים - כרטיס בוגוס מתנה

תרום תשע"ח והגרל

רכב שברולט 2018 או תמורתו מקרר, תנור, מכונת כביסה תכשיטי זהב ויהלומים

זריזין מקדימים וזוכים בר"ח טבת ובר"ח שבט יערכו הגרלות נוספות לזריזים שקנו כרטיסים

ההגרלה תערך בערב ההילולא של מרן ר' חיים חיותה הכהן זצ"ל שתתקיים בתאריך ט' בשבט 25.01.18 בשעה 17:30 | בניין אוהל הרב | מושב ברכיה

מחיר כרטיס הגרלה: 520 ₪ בקניית 2 כרטיסים-כרטיס בוגוס מתנה

בצמד "נדרים פלוס" ובטל: 03-7630585 / 1185 שלוחה 052-7159826 | 08-6727523 המוקד: בקישור: http://yhr.vp4.me/520 באתר המוסדות: yhr.org.il

מדהים! ההיסטוריה העולמית ע"פ היהדות והקבלה

בדומה לכך, בני ישראל אשר צללו **במים הזדונים**, בגלות מצרים, באלף השלישי (בשנת 2,448) הוציאים הקב"ה מעבדות לחירות, **מהים ליבשה**. באותה שנה גם קיבלו בני ישראל את התורה במעמד הר סיני, אשר היא "עץ הדעת" ו"עץ החיים" עבור לומדי התורה. (ולכן נאמר ביום השלישי פעמיים "כי טוב" כנגד "עץ הדעת" ו"עץ החיים"). כמו כן, התורה נמשלה לעץ, שכל שיש בעצים: שורשים, גזעים, ענפים, עלים, פירות בכל מיני צורות, טעמים וצבעים. כך ישנם בתורה חלקים רבים: פשט, רמז, דרש, סוד (-פרד"ס). וכל לומד תורה מחדש בתורה חידושים אחרים, וטועם בה טעם אחר. (כפי שאנו אומרים לאחר קריאת התורה בשמחת תורה).

האלף השלישי מונהג במידת "תפארת" הרומזת לתורה, משום שה"תפארת" היא דרך האמצע שבין החסד לגבורה, וגם התורה מורה לנו לנהוג בדרך ממוצעת ולא קיצונית לכאן ולכאן. (יעקב אבינו "איש תם יושב אוהלים" - באוהלי התורה, הינו "כליל תפארת"). ובדיקו באלף זה ניתנה תורה לישראל.

יום הרביעי

בריאת המאורות (ספירת נצח)

ביום הרביעי נבראו השמש, הירח והכוכבים, להאיר על הארץ. ואכן האלף הרביעי הינו הזמן הטוב ביותר לעם ישראל, בו היו לעם המלכות, השלווה והחכמה: רוב מוחלט של זמן קיומם של שני בתי המקדש, הכולל את תקופת מלכות שלמה ושאר המלכים, היו באלף זה. (ביהמ"ק הראשון נבנה בשנת 2,928, וביהמ"ק השני נחרב בשנת 3,828). כמו כן, רוב הנ"ך (-נביאים, כתובים) וכל המשניות נכתבו באלף הרביעי.

אם כן, השמש רומז לבית מקדש ראשון, והירח רומז לבית השני, והכוכבים רומזים למלכים ולנביאים בבית הראשון, ולאנשי כנה"ג בבית השני. ויש אומרים, השמש רומז לתורה שבכתב, והירח רומז לתורה שבעל פה (המשניות), והכוכבים רומזים לברייתות ולתוספות שלא נכנסו לתוך המשניות.

הספירה של האלף הרביעי הינה ספירת "נצח", ואכן בתי המקדש, מלכות ישראל, ושתי התורות: שבכתב ושבעל פה, הינם חיי הנצח של עם ישראל.

יום החמישי

בריאת חיות הים והעופות (ספירת הוד)

ביום החמישי נבראו שרצי הים ושאר חיות הים וגם העופות. והנה, האלף החמישי היה זמן חשוך וקשה לעם ישראל, בו היינו בגלות בין העמים, בגלות

- ראשי תיבות: חכמה בינה דעת) ושבע אמצעיות (חג"ת נה"ם - ראשי תיבות: חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד, מלכות). מגלים לנו רבותינו המקובלים, כל אלף משבעת אלפי שנות העולם מקביל לספירה אחת משבעת הספירות האמצעיות, והקב"ה מנהיג את עולמו באותם האלף שנים בהתאם לספירה שלו. לדוגמא, את האלף הראשון של העולם מנהיג הקב"ה את עולמו בספירה הראשונה הנקראת "חסד". גם פה נראה מהלך מדהים ומעורר השתאות, כיצד כל מה שקרה בעולם - מתאים באופן נפלא לספירות הקבליות.

יום ראשון

בריאת האור (ספירת חסד)

ביום הראשון יצר הקב"ה את האור, והפרידו מן החושך (אשר היה קיים עוד לפני כן, וכמו שכתוב: "וחושך על פני תהום", ראה רש"י בראשית א, ד"ה בראשית ברא). וכנגדו באלף הראשון של העולם נברא אדם הראשון שהיה **אורו של עולם**. ובכל אלף זה שרתה האורה, הטובה והשלווה: אנשים חיו חיים ארוכים, חיים בריאים ללא מחלות, שכן לפני המבול כל השנה היה מזג אוויר כמו האביב, כמבואר במלבי"ם (בראשית ח, כב). ובמדרש מתואר בהרחבה גבורתם של אנשים אלו.

האלף הראשון מונהג בספירה הראשונה הנקראת "חסד", ואכן בתקופה זו האנשים חיו זמן ארוך, בטוב ובנעימים, במידת החסד.

יום שני

בריאת הרקיע (ספירת גבורה)

ביום השני הקב"ה יצר את הרקיע, אשר הפריד בין המים העליונים למים התחתונים. ביום זה התהווה הפירוד והחילוק, ולכן לא נאמר בו "כי טוב". כמו כן, אמרו חז"ל שביום שני נוצרה המחלוקת, ולכן לא כדאי להתחיל ביום שני כל דבר, כגון: מלאכה, נישואין, פתיחת עסק וכדומה. בהתאם ליום שני, אנו רואים שבאלף השני היה דור המבול (בשנת 1,656) ודור הפלגה.

האלף השני מונהג בספירה השנייה הנקראת "גבורה" שהיא מידת הדין, ואכן באלף זה נענשו בני האדם במבול ובפיזור דור הפלגה.

יום שלישי

בריאת היבשה והצמחים

(ספירת תפארת)

ביום השלישי כינס הקב"ה את המים למקום אחד וגילה את היבשה, וביום זה נבראו כל הצמחים.

נמצאים אנו בשנת ה'תשע"ח, כלומר, מבריאת העולם ועד היום עברו 5,778 שנים. בספרי התנ"ך ובחז"ל מפורטות מאורעות ההיסטוריה של השנים הללו. במבט שטחי נראה כי זמני המאורעות מקרים הם לחלוטין, באופן מקרי המבול התרחש באלף השני לבריאת העולם, והתורה נתנה באלף השלישי לבריאת העולם, וכן על זה הדרך. מתברר שאין הדבר כן. בספרם של רבותינו הראשונים והאחרונים מצאתי מהלך מדהים ונפלא ביותר, המאיר את ההיסטוריה באור יקרות, חדש ונפלא. זמני ההתרחשויות של מאורעות העולם אינם מקריים, אלא התרחשו במועד המתאים להם. והכל כפי שנבאר להלן. המהלך שנראה בהמשך מרגש ביותר, והוא מלמד אותנו שיש סדר, משמעות וכיוון לכל ההתרחשויות בעולם.

לשם הבנת המהלך נקדים את דברי הגמרא (סנהדרין צ"א, האומרת: "העולם קיים ששת אלפים שנה, ובאלף השביעי הוא חרב". כלומר, אחרי ששת אלפים שנים - יחרב העולם הגשמי שלנו, ונעבור לחיות עם הגוף והנשמה **בעולם רוחני פה בעולם הזה**. כשם שאחר פטירת האדם, נשמתו עולה לקבל את שכרה ב"גן עדן", כך בהגיע האלף השביעי, יחיו הצדיקים שיקומו בתחיית המתים, בגופם ונשמתם יחד, בזה העולם אשר ייהפך לעולם רוחני. (ונקרא "עולם הבא" בלשון חז"ל ע"כ"מ הל' תשובה ח, ב).

מבארים מפרשי התורה, כי ששת אלפי שנות העולם מקבילים המה לששת ימי בריאת העולם. והאלף השביעי מקביל ליום השביעי בבריאת העולם. שהרי אלף שנים שלנו נחשבים אצל הקב"ה כיום אחד, וכמאמר נעים זמירות ישראל בתהילים (צ"ד): "כי אלף שנים בעיניך כיום אתמוול כי יעבור". והנה, המאורעות שהתרחשו בכל אלף ואלף של העולם, הינם בהתאם למה שברא ה' בכל יום המקביל לאותו האלף. לדוגמא, מה שהתרחש באלף השישי לבריאת העולם מתאים למה שברא ה' ביום השישי של בריאת העולם. (בספר "אור עליון" (עמ' 341), במאמר "שעון הגאולה ע"פ הקבלה", חילקנו את האלף השישי ל-24 חלקים, המקבילים ל-24 שעות של יום השישי בבריאת העולם. והראנו בצורה מדהימה, כיצד מאורעות מיוחדים שהתרחשו בשנים האחרונות קרו בדיוק בהתאם לשעות המקבילות להם ביום השישי לבריאת העולם. כגון: הקמת המדינה, נפילת הקומוניזם, נפילת ארצות ערב - מה שמכונה בטעות "האביב הערבי" ועוד).

רבותינו המקובלים הוסיפו נופך משלהם לעניין: כידוע ישנם עשרה ספירות בהם ברא ה' את עולמו. עשרת הספירות מחולקות לשלש ראשונות (חב"ד

התגשמות הברכה: עם ישראל התרבה בקצב מהיר (כ-15 מיליון יהודים בעולם) ואנו בראש רשימת המדינות המפותחות בעולם.

ספירת "יסוד" היא הספירה של האלף השישי, ואכן התפשטה בעולם חוסר הצניעות והקדושה - הקשורה למידת יסוד. וגם התאוות גברו מאד מאד בעולם, בפרט עם המצאת האינטרנט וה"סמארטפונים" למיניהם. וזה תפקידנו בשעה זו: להתגבר על התאוות, כדי שבשעה שמלך המשיח יעמוד ויכריז "מי לה' אלי". כלומר, מי שלא לכלך את עצמו בטומאת האינטרנט והמכשירים הטמאים, מי שעמד ב"ניסיון האחרון", הוא - ורק הוא - מוזמן לבא אלי, ולהיכנס בשערי הגאולה השלימה, נוכל להענות בחיוב לקריאות, ולזכות לחיות בימות המשיח ובחיי העולם הבא, בקרוב ממש, אמן.

המפרשים שכתבו את המהלך הנ"ל הלא המה: הרמב"ן (בראשית ב, ד"ה אשר ברא), אברבנאל (שם ב, ד"ה והיותר נאות, עמ' 134 במהד' חורב). רבינו בחיי (שם ב, ד"ה ודע והבן). רבי משה אלשיך (שם א, ד"ה ויתכן). אנו צעדנו בעקבות פרושיהם של האברבנאל ורבינו בחיי, בתוספת נופך ממה שחנני אלוקים.

יום השישי בריאת בהמות, חיות ואדם (ספירת יסוד)

בתחילת היום השישי נבראו הבהמות והחיות, כולל החיות הטורפות, ולאחר מכן נברא האדם. לרמוז כי בתחילת האלף השישי - גויים אכזרים המשולים לחיות טרף ישמידו ויטרפו את העם הנבחר, כפי שראינו בגזירות הקשות שהתרחשו בתחילת אלף זה, ובפרט בשואה האיומה. אמנם, לאחר מכן מבטיחנו הכתוב כי יברא "האדם", הלא הוא מלך המשיח, אשר יבוא ויגאלנו באלף השישי.

ולכן כתוב ביום השישי "טוב מאד" וגם "יום השישי" בה' הידיעה, כיון שהוא זמן גאולתו. וזו הסיבה שביום השישי בירך ה' את האדם שבניו יפרו וירבו וישלטו בבהמות ובחיות, לרמוז, שאע"פ שבהגיע זמן הגאולה - ישארו רק מעט יהודים מרוב גזירות ושמות, (כפי שקרה בשואה האיומה, אז נכחדו שליש מבני עמנו), הם יפרו וירבו, ויתרבו מאד מאד, וישלטו בכל הגויים המשולים לחיות. **ואנו כבר רואים בתחילת**

הנוצרים והמוסלמים, המשולים לשקצים ורמשים. ופירש האברבנאל, כי **חיות הים** רומזות לגלות ישמעאל, דת האסלאם, השטופים בזימה (קידושין מטב) ומתרבים כמו **חיות הים**. והעופות רומזים לגלות רומי, דת הנצרות, שהרי הנשר הוא סמל של רומא, כידוע. (ועליו רמז הכתוב (דברים כח, מט) באומרו: "ישא ה' עליך גוי מרחוק מקצה הארץ כאשר ידעה הנשר").

באלף החמישי שולטת ספירת "הוד" אשר בהיפוך אותיות היא "דוה", לשון צער. ועל זה נאמר **"כל היום דוה"**, זהו האלף החמישי (יומו של ה' הוא אלף שנים כנ"ל), שכולו היה צער. והנה, אם היו זוכים בני ישראל היה האלף החמישי כולו הוד והדר, ומאחר והיה בו פוטנציאל גדול לגאולה, לכן משגברו העוונות נהפך ההוד לדוה - לצער גדול. (עיי' בקב הישר פרק קב ובפירוש קב ונקי שם אות י"א, שביארו, כי זמן הגאולה היה צריך להיות בשנת ת"ח, כמבואר בזהר, וכיון שבג"ל קלקלו והפסידו השעה לכן דווקא זמן זה נהפך למידת הדין הקשה, בגזירות ת"ח ות"ט, ע"ש ואכמ"ל).

סיפורים קצרים עם מסרים גדולים

"הפוך בה והפוך בה דכולה בה": השר בנט הגיע לניחום אבלים אצל הגר"מ מזוז יחד עם שר הכלכלה אלי כהן, אחד הנוכחים שאל שאלה מסובכת בחשבון ומרן פתר אותה תוך שניות. בנט: "אתה מחשב על, למדת ליבה?". מרן שליט"א: "אצלי הכל מהתורה".

"ממזרח שמש עד מבואו מהולל שם ה'": מלך מרוקו מוחמד השישי, פרסם קריאה לאזרחי מדינתו להתפלל לאלוהים להפסקת הבצורת שפורקת את מדינתו. "הפצירו באלוהים הנדיב להוריד גשמים על פני האדמה", נכתב בצו מלכותי שפרסם המלך.

"צדקה תציל ממוות": אחיו החרדי של המאבטח אשר (בן סעדה) אלמליח שנדקר בתחנה המרכזית בירושלים מספר: "הוצאתי חיבור על ספר "פרי עץ חיים", אשר אחי תרם לי את ההדפסה. ביקש ממני שאגיע לתחנה המרכזית לקחת את הכסף. אמרתי לו שלא אוכל, אבל הוא התעקש. סמוך מאוד למקום הדקירה, שם הוא העביר לי את הכסף לצדקה. אני ליד מיטתו בטיפול נמרץ, הוא מתעורר וכולו נרגש, יש כאן נס רפואי של ממש. עשו לו ניתוח בחדר מיון כי מצבו היה קריטי".

מסעיר! חומרת האיסור לדבר בבית הכנסת: בחודש חשוון בשנה שעברה נפטר לבית עולמו הרה"ח ר' דוד (דודי) ז"ל, מיקירי אברכי חסידי צאנז באשדוד ומדמויות ההוד שבה, לאחר שחלה בשנים האחרונות. בחודשים האחרונים התפרסם בין ידידיו ומכריו של ר' דוד ז"ל סיפור מטלטל, ובעקבותיו רבים קיבלו על עצמם לא לדבר בתפילה:

לפני מספר שבועות נגלה המנוח בחלום לידידו ר' צבי כהנא כשמראה פניו היה רע מאוד. ר' צבי שאלו: "מדוע פניך רעים, לא טוב לך בעולם העליון? האם לא עמדת לך לזכות כל הייסורים הקשים שעברו עליך?". ר' דוד ז"ל השיבו, שעל אף שהייסורים מכפרים על כל העוונות, אך על עון אחד אינם מכפרים, והוא עון דיבור ושיחה בשעת התפילה, שעליו מקבלים עונשים קשים ומרים ולא מועיל שום דבר.

המנוח ז"ל ביקש מר' צבי כהנא שיפרסם את הדברים בשמו, וזוהי יהיה לטובת נשמתו. מי שהיה לעזר ולתמיכה בר' דודי בעת שהיה חולה, היה ר' יעקב שמשון נחום יעקובוביץ, מחסידי סאטמר בבני ברק שאישר את פרטי החלום. בעקבות המעשה הנורא, מודעות רבות עם הסיפור הנורא הנ"ל נתלו בבתי הכנסת, בכדי להתחזק בעניין ההימנעות מדיבור בתפילה. (במודעות פורסמו שמו המלא ותמונתו של הנפטר, אולם אנו לא פרסמנו את שמו המלא משום כבוד הנפטר).

הספר
שיעלה אתכם
גבוה
גבוה

המלצתו החמה של מרן הגאון
הרב מאיר מאוז שליט"א

לכבוד ידידנו היקר הרה"ג
שלום וברכה!
קבלתי את ספרו החביב "אור עליון", מלא
מאמרים יקרים לחיזוק האמונה בטוב טעם
ודעת. וכבר בראיתי מודעה עליו (בעלון שלכם) והמנתי אותו
מחנות ספרים ועברתי על פני כל.
בשנת 41 כתב בשם הרמב"ם שאמר (על הקב"ה) "אילו ידעתי - הייתי, ולא נמצא
בשם 41 בספר הרמב"ם. אבל ראיתי זה בספר העיקרים לר' יוסף אלבו (מאמר שני פרק ל',
כן בספרי הרמב"ם). וזהו ענין שנוכר עוד בדפוסות הר"ן דרוש רביעי (ב"ה ואחר שהודעה)
קדוש לסופר). ע"ש. והודיעוני שנוכר עוד בדפוסות הר"ן דרוש רביעי (ב"ה ואחר שהודעה)
ובספר עיקרית צחק (שער י"ד). ואמ"א. ונראה שהוא פתגם קדמון מימי הפילוסופים בין.

ברכה רבה
ויפוצו מעינותיך חוצה
נאמן

ספר מרתק ומגוון שייתן
לכם את התשובות להרבה
מהשאלות שהטרידו אתכם,
ואולי... גם יביא לכם את
הישועה לה אתם מצפים!

ניסי מלחמות מדינת ישראל
מששת הימים עד צוק איתן
הרב יצחק כדורי זצ"ל
הכל על הגאולה,
משח ומלחמת גוג ומגוג
מעמד האשה ביהדות
שלא עשנו אישה?
סיפורים מעולם אחר
מוות קליני, דיבוק וכ'

מאמרים נבחרים

מחזק | מיסטי | מותח | אקטואלי | מרגש | סוחף

תגובות
נלהבות

היו לי שאלות באמונה בקשר ל"תורה משמים", נגשתי למשיגה ביישוב, הוא אמר לי: "אינני
יודע להשיב לך, אבל עכשיו יצא ספר חדש, הוא ישיב לך על כל השאלות", ואכן כך היה.
פיטרו אותי מהעבודה, הייתי בדכדוך ועצבות, בעלי קנה לי את הספר, קראתי והתחזקתי,
המצב שלי השתפר פלאים.
נתתי את הספר לשכן שלי החילוני, רווק בן 30, הפך אותו לגמרי, זה כמו "סמינר ערכים!"

מעל
400 עמודים
כריכה קשה
ועשרות
תמונות

054-8486661
צלצלו

מבצע לזיכוי הרבים
חלוקת ספרים חנים לספריות עירוניות ומקומות ציבוריים
(עדיף מקומות חילוניים). כל המכיר מקום ציבורי המוכן
שנשים אצלו את הספר, מוזמן ליצור עמנו קשר.